

ECRANUL

 REVISTĂ
 CINEMATOGRAFICĂ ILUSTRATĂ

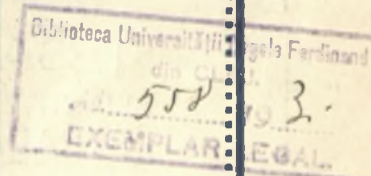
In acest număr : „Anii tinereții mele” de WILLY FRITSCH

LIL DAGOVER

Seducătoarea artistă germană care a fost admirată în „*Doctorul Caligari*”, „*Frații Schellenberg*”, „*Vârtejul Parisului*” și „*Orient Express*”

Photo „Aafa”

BANCA MOLDOVA

← SOCIETATE ANONIMĂ →

Capital și Rezerve : Lei 175.000.000

CENTRALA: IAȘI

SEDIU: BUCUREȘTI

SUCURSALE:

Cernăuți, Galați, Brăila, Chișinău, Bălți, Cetatea Albă, Roman, Reni, Tighina și Vaslui.

AGENȚII:

Tarutino, Galați—Piața, Iași—Hala, Iași—Socola, Iași—Gara.

ANTREPOZITE:

Iași, Roman, Reni și Bălți

Telegrame : „MOLDOBANCA“

Face toate operațiunile de Bancă. Primește Depozite spre fructificare. Primește vânzări de cereale în comision și dă avansuri pe cereale și orice alte mărfuri.

TEXTILA IAȘI S. A.

FOSTĂ MORITZ WACHTEL

Casă Fondată în anul 1886 de către Moritz Wachtel

CAPITAL ȘI REZERVE LEI 50.000.000

Filatură Mecanică de cânepă. Fabrică mecanică de sfoară: ceaprazerie și țesătorie mecanică de panglici de matasă, lână și bumbac. Are în total 400 lucrători, majoritatea locuind pe proprietatea fabricii în care scop societatea posedă o colonie model cu cămine, dispensare de adulți, cantină, etc.—Produce tot felul de articole de cânepă și manila. Filturi pentru lumânări de lampă și de scăpărat. Gaitane și soutache de bumbac, lână și matasă, etc. etc.

ȚESATURA IAȘI

SOCIETATE ANONIMĂ
STRADA SOCOLA 137

Fabrică tot felul de

∴ Pânzeturi ∴

Prima fabrică de Oglinzi în Iași I. Ilie Mendelsohn — Soc. Anonimă

Iași, Strada Sf. Lazăr 22.

Uzină proprie - Adr. Telegr. Oglinzi-Mendelsohn - Telefon 206.

OGLINZI bizotate și plane în toate calitățile și dimensiunile. OGLINZI venețiene, italiene cu ornamentații aurite etc. etc. GEAMURI steluțe și plane de cristal pentru vitrine interioare automobile, etc. etc. Preț curent la cerere. Execuție îngrijită.

Asigurări de viață cu examinare medicală și asigurări populare fără examinare medicală cu Amortizări lunare prin tragere la sorți.

Sediul central București, Piața Universității (imobil propriu)

„Generală“

Societate Română de asigurări generale
Capital social depus în vârsă Lei 50.000.000

Fonduri proprii de garanție la finele anului 1927, circa Lei 280.000.000 plasate în efecte române, ipoteci, precum și în mai multe mobile importante din orașe : București, Brăila, Cluj, Cernăuți, Chișinău, Oradiah Mare, Timișoara.

Asigurări de viață în curs
Peste un miliard trei sute milioane

REDACȚIA
SI ADRESA :
Str. Armeană 18
:: IAȘI ::

ECRANUL

DIRECTORI:
Armand Joseph
și M. Ariel

REVISTA CINEMATOGRAFICA ILUSTRATA

CHARLIE CHAPLIN

de M. ARIEL

Admiratorii entuziaști ai realizărilor lui Chaplin au proclamat și continuă să proclame că dintre toți artiștii artei mute singurul care a înțeles menirea cinematografului este neîntrecutul interpret al „Goanei după aur”.

Detractorii tot atât de pasionați ai aceluiași opere nu se sfiesc a afirma că numai naivitatea și lipsa de simț artistic a americanilor au contribuit la ascensiunea vertiginoasă a celui mai cabotin — mai anost — mai fad și mai pueril dintre artiștii ecranului.

Extremele se ating. Pe tărâmul superlativelor, admiratorii și detractorii lui Chaplin se întâlnesc spre a se despărți în domeniul caracterizărilor.

Intru cât mă privește, îl admir pe Charlot fără a fi victima entuziasmului meu ; îi văd lipsurile, fără a le exagera proporțiile.

Charlie Chaplin este desigur interpretul ideal al artei cinematografice.

După o muncă intensă, bogată în experiențe și extrem de rodnică în rezultate, el a reușit să-și asimileze principiile esențiale — structura însăși a artei mute.

Dotat cu o inteligență scîlbitoare, fin observator și mai presus de toate critic desăvârșit al creațiilor sale, Charlie Chaplin a realizat cu un real talent aceste principii, înzestrînd cinematografia cu o serie de figuri pe cât de veridice pe atât de variate.

Faptul acesta nu îndrituiește, însă, stabilirea unor comparații lipsite cu totul de simțul proporției.

Figurile create de Charlot, oricât de desăvârșite, din punct de vedere artistic, ar fi ele nu se pot compara cu personajele create de Dostoevski, Cervantes (vezi *Elie Faure*) sau de William Shakespeare (*Henri Poulaille*).

Sunt lucruri elementare și de bun simț !

Urmînd pe calea aceasta am fi nevoiți în cele din urmă a stabili raporturi de comparație între

Rugero Ruggeri pe de o parte și Dante Alighieri pe de alta, între Alexandru Moissi și Goethe....

Printre marii artiști ai cinematografului Charles Spencer Chaplin ocupă desigur locul de frunte

Superioritatea sa necontestată asupra tuturor celorlalți interpreți ai artei mute rezidă în naturala creațiilor sale. Nici unul din filmele pe care le-a realizat Chaplin nu conține personaje lipsite de viață.

Nici unul nu este populat cu manechini cari rîd și plîng la comandă ci de oameni — de personaje reale. În fața obiectivului Charlot nu joacă ; el trăește viața personajului întruchipat, cu cea mai perfectă dezinvoltură.

El nu interpretează roluri prestabilite ci este interpretat de eroii tragi-comediilor sale. Fiecare gest, fiecare mișcare a personajului realizat le-ar fi făcut și omul Chaplin — după cum le-ar fi făcut oricare din semenii noștri dacă s'ar fi găsit în situații similare și dacă complexul social nu i-ar fi obligat să-și ascundă simțimintele naturale dedesuptul unei cruste ipocrite și artificiale.

Stările sufletești cele mai complexe, aspirațiile — iluziile — dorințele — dezamăgirile și durerile

omului simplu, sincer și umil ne sunt redade cu o putere de comprehensiune pe care n'o întălim la nici un alt actor de cinema.

Iată de ce *Jean Cocteau* a putut spune despre el că reprezintă rîsul *esperanto*. La orice latitudine, în orice țară, în orice pătură socială Charlot produce rîsul.

El se adresează tuturor popoarelor, tuturor vîrstelor. Dacă un *Janinngs* — un *Conrad Veidt* sau un *John Barrymore* pot fi câteodată neînțeleși. Charlie Chaplin este pe înțelesul tuturor.

Sub masca lui Charlot nu se ascunde niciodată un tip aparținînd unei anumite naționalități sau categorii sociale. Îndărătul fiecărui erou al lui Chaplin întrezărim imaginea clară a unui tip universal : a o-mului simplu și slab, umilit de toți până și de Destin.

Anii tinereții mele

de Willy Fritsch

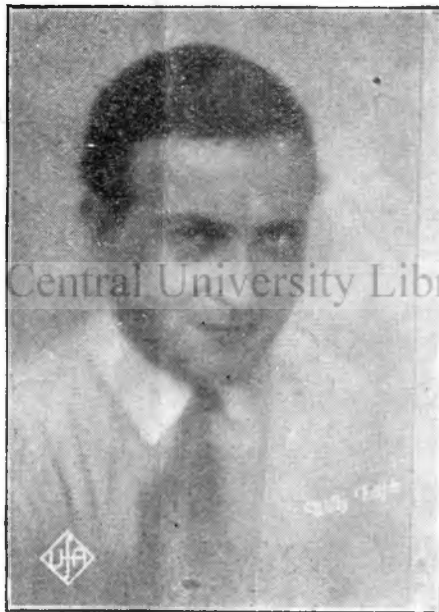
Intrucât m'am născut la 27 Ianuarie 1901, nu mă gândesc decât foarte rar la trecutul meu, iar când o fac, o fac cu plăcere. Orașul, care are onoarea să se intituleze orașul meu natal e Katowitz unde tatăl meu era fabricant. Am fost trimis să studiez la școala reală și mi amintesc în mod vag că n'am fost un elev prea strălucit și în nici un caz, gloria profesorilor mei.

Katowitz nu-mi păru să fie pentru mine locul ideal pentru planurile mele și plecai la Berlin. Cum nu-mi plăcea să călătoresc singur și cum nici părinților mei nu le convenea să mă lase să plec singur, plecarăm cu toții im-

cari erau de pe atunci dum-dumul filmelor.

Ei atraseră atenția regisorului Benjamin Christensen, asupra mea. Acesta mă supuse la o probă care reuși și a doua zi iscăleam cu „Ufa“ contractul pentru filmul «Seine Frau, die Unbekannte».

După ce isprăvi filmul, mă angajai ca prim amoretz la Bremen dar n'am putut să rezist mai mult de patru săptămâni așa că am reziliat contractul și m'am întors la Berlin, unde am stat trei luni fără să fac nimic. Tot „Ufa“ îmi propune, înșfârșit, un angajament pe mai mulți ani și acolo am filmat: «Scânteia Dragostei».

„EU“ ȘI CU „MINE“

preună. Tatăl meu vroia să mă facă inginer; eu, însă, nu vroiam să devin decât actor. Cariera mea de artist începu prin aceea că lăsaî dracului înalta școală tehnică și mă angajai ca figurant la teatrul lui Max Reinhardt. Pe lângă aceasta mai luai lecții de dicție și într'o bună zi, spre marea mirare a părinților mei, fui angajat pe adevăratelea. Și pentru mine fu o surprindere însă de altă natură decât aceea a părinților mei.

Oricum, eram acum membru la Deutsches Theater și interpreteam „roluri grele“ adică roluri de persoane care trebuiau să ducă greutatea: serVICII, fotofiii și haine. Deși aveam această specialitate, totuși am reușit să interez pe eminenții mei colegi: Paul Hartmann și Mady Christians,

«Dansatorul soției mele», «Farmer aus Texas», ș. a. dar succesul meu cel mai mare îl avui în «Rêve de Valse».

M'am specializat, după aceea, în arta militară pentru că dela «Suzana» și până la ultimul meu film «Rapsodia ungrească» am purtat mereu uniforma, care de care mai frumoasă după cum interpretam pe «Cele șapte fiice ale doamnei Gyurkovicz», «Excelența Sa» sau «Ultimul Vals». Vesnic publicul m'a primit cu bucurie și simpatie.

Să vă mai povestesc și ceva despre viața mea interioară? N'am ce-lă revedere, trebuie să filmez.

(Articol special trimis „Ecranului“)

In curând vom vedea pe...

— Olga Baclanova în „Femeia pe riculoasă“ film mai puțin banal decât îl indică titlul.

— Anny Ondra într'un film vorbitor realizat la Londra.

— Louise Brooks în rolul unei dactilografe din „Premiul de frumusețe“ cel mai recent film al lui Augusta Genina.

— Mary Pickford în „Femeia îndărătnică“ adaptare pe ecran a celebrului comedii a lui William Shakespeare.

V A R I A

— Neil Hamilton, unul din cei mai populari artiști ai ecranului american a sosit la Paris unde va turna în cursul acestei stagiuni.

— Mary Serta, tânăra artistă al cărei debut în «La Madone des Sleepings» a fost remarcat de întreaga critică cinematografică deține rolul de frunte în „Iluzii“ primul film realizat de autorul dramatic Lucien Mayraque.

— Jean Benoit—Levy și Marie Epstein au terminat turnarea noului film „Maternitate“ în care o vom putea admira pe Andrée Brabant.

— In „Marsilieza“ viitoarea producție a Casei Universal, rolul lui Rouget de Lisle va fi interpretat de John Boles.

— Abel Gance va deține unul din rolurile principale din „Sfârșitul lumii“ film pe care el însuși îl realizează.

— Figurația filmului „Gelozie“ realizat de Jaques Feyder în America va fi dintre cele mai originale.

Toți reprezentanții și corespondenții revistelor europene acreditați la Hollywood, vor apare ca figuranți într'un proces, a cărui eroină este Greta Garbo.

— După «Simfonia patetică» de Tșhaičovski o nouă simfonie va inspira un film cinematografic. E vorba de „Simfonia fantastică“ a lui Berlioz pe care o va transpune pe ecran un regisor francez după scenariul lui Espardant.

— William Fox a luat inițiativa înființării unui conservator pentru instruirea tinerilor artiști cari se consacră filmului vorbitor.

— Din cele 23.000 de săli de cinematograf câte există în Statele Unite numai 300a au instalații de film vorbitor.

Aportul Cinematografului

de Armand Joseph

S'au răsculat zeițele din Olymp și muzele au refuzat să accepte în cercul lor, fiica cinematografului, această nouă fiică a Athenei care amenința să fure din farmecile Melpomenei, Thaliei și Terpsichorei, devenind cu încetul favorita pământenilor. Au trebuit, însă, în cele din urmă, să se resemneze și s'o recunoască ca pe ● fiică legitimă a artei

Astăzi, marile cotidiene din apus, consacră coloane întregi cronice cinematografice; revisitele ilustrate, ca niște noi vestale, întrețin cultul artei cinemografice și

personagiile invitate la banchele fastuoase înscenate la Nizza sau la Hollywood.

Deși din primii ani ai liceului, adolescentul află că ceea ce vede el, la cinema nu este decât o iluzie optică totuși repeziciunea cu care se derulează filmul nu-i dă timpul să se sezizeze și-l antrenează în cursa rapidă a scenelor pasionante, obligându-l întrucâtva să ia parte la luptele ce se dau între actori, la întrecerile de viteze între diverse automobile, la jocul, însuși, al destinului. Și se aud de multe ori strigăte de en-

posedă studiourile de cinema. Sexului frumos, i-a dat posibilitatea să și legene visurile și să aibe plăcerea nevinovată de a se crede timp de trei ore în tovărășia unui Gaidaroff, Petrovici sau Valentino.

Altădată, romanticii se melancolizau făcând eforturi de imaginație pentru a și crea o lume a lor populată doar de un făt-frumos sau de o sânzeană după cum cel ce visa era fată sau băiat. Astăzi, datorită filmului, „les jeunes filles en fleurs“ au acces la muzeul de manechini și figurine pe care îl constituie arsenalul cinematografic și acolo îi găesc fiecare simpatii și preferați.

Bătrânii, pe de altă parte, care nu-și mai pot achita amorului, polițele, decât doar la 1 și la 15 a lunilo: primăvarat ce, văzând o pa Billie Dove, Vilma Banky sau Bété Daniels devin buni de plată cu 24 de ore înainte.

Fiecare găsește în această mană omenească care este cinematograful, alt gust și alte plăceri. Distracție pentru neurastenici, excitant pentru blazați, sursă de emoții pentru copii, calmant pentru adolescenți, școală pentru femei și mijloc de alinare a durerilor îndrăgostiților, cinematograful este o superbă creație omenească care, era într'atâta de utilă și plăcută, încât dacă n'ar fi existat ar fi trebuit inventată.

GINA MANÉS într'un rol a d mirabil în marea supraproducție „Madona Durerii“.

actorii, cei mai de seamă, părăsesc scena, făcând înconjurul lumii în peliculă. Cinemaul tronează „en maître“ pretutindeni. În locul celor mai strălucitoare rampe pariziene s'au plasat ecrane.

De ce? Pentru că cu lampa magică a camerei cinematografice, oameni ca Fritz Lang, Abel Gance și Rex Ingram au reușit să realizeze un miracol și anume, să dea fiecărui spectator, instalat în fotoliul unei săli de Cinema, iluzia că ia parte la desfășurarea acțiunii de pe ecran, că e unul din

tuz'asm, aplauze multiple, ovațiuni ca și când imaginele care defilează pe ecran ar fi capabile să le aprecieze sau să le perceapă. Nu mai vorbesc de bătăle de inimă ale spectatorilor nervoși și de lacrimile duduștelor sentimentale care nu se aud și nu se văd.

Cinematograful este, în plus, stupefiantul oamenilor normali. Li transplantează pentru o sumă modică în ținuturi care, fără intervenția peliculei, le ar fi rămas deapururi necunoscute. A rafinat gusturile bărbaților, arătându-le ce colecție de femei frumoase

Vom vedea pe:

— Louise Lagrange în „Ruine“ film de războiu, turnat în Belgia.

— Rod la Rocque în „Monogamie“.

— Norma Shearer în „Dorința lor“ film realizat de M. Hopfer.

Ramon Novarro în „Lupta femeilor“ având ca partener pe Dorothy Jordan și Hélène Millard.

Cum l'am înțeles pe: „MANOLESCU“

(Articol special trimis pentru „Ecranul“)

de IVAN MOSJUKINE

George Manolescu, fostul rege al aventurierilor, preocupă în secolul nostru lumea întreagă. Aceasta dovedește că „ma's-trul tâlhar“ a fost cu adevărat cosmopolit. Există chiar niște texte senzaționale în care se vorbește de escapadele lui

Manolescu. Scriitorii de seamă s'au inspirat din viața romantică a acestui erou și prințese ci, Rinaldini, s'a ocupat cel mai mult de dânsul.

La începutul anului acesta, casa Ufa prin directorii ei, Bloch și Rab'novici, mi-au făcut propunerea să accept rolul principal dintr'un film care să reprezinte viața celebrului aventurier. Reg'orul Turjanski avu cu mine îndelungate discuțiuni asupra posibilităților de interpretare ale acestui film. Mi-am procurat, în vederea aceasta, toată literatura contemporană, care ar fi putut să-mi servească la documentarea rolului ce mi se încredința. Avui, însă, o primă deziluzie: viața agitată a eroului oferea într'adevăr o grămadă de episoade nostime și variate dar lipsea interesul dramatic și nu se putea crea o intrigă. S'ar fi putut, fără îndoială, face un film de senzație dar nu acesta era intenția

directorilor mei și mai puțin încă, dorința mea. În primele mele impresii, Manolescu nu era omul care să întreprindă expedițiuni periculoase ci un escroc, care uza de mijloace primitive, bizuindu-se pe întâmplare și pe riscul minim, ce-l întâmpina, când pornea la lucru.

Un studiu de psihologie criminală, însă, datorit consilierului Dr. Erich Wulfen din Dresda, îmi indică calea, prin care aș putea ajunge să înțeleg sufletul delicventului și l'ua tocmai ca exemplu, cazul tipic al lui Manolescu.

Imaginea pe care mi-o formasem despre acest erou, căpăta astfel un nou contur.

Scrisorile lui Manolescu, în care se găsesc întotdeauna fraze ca acestea: — „Știți bine că eu n'am decât o do-

rință, de a-mi câștiga prin muncă cinstită pâinea mea cea de toate zilele și a-mi făuri un cămin liniștit și pașnic unde să fiu fericit“, îmi dovediră că Manolescu n'a fost nici hoț rafinat și nici supraom. Figura aventurierului îmi apărură deodată lipsită de farmec însă de un profund interes psihologic.

Mai rămăsese să stabilesc raporturile pe care le-a avut Manolescu cu femeile. Reușind și în această direcție, avui în fața mea un om în carne și oase, pe care îmi făcea o deosebită plăcere să-l întrușipez.

Și așa l'am creat: un Manolescu veșnic nostalgic, care iubește în mod necondiționat o femeie în puterea căreia stă să distrugă sau să salveze. Dar n'o poate iubi până la sfârșit.

În film Brigitte Helm reprezintă pe Cleo, femeia care pentru prima oară îl face pe Manolescu—adică pe mine—să sufere și-l împinge mereu la crimă. E o dansatoare fermecătoare care nici nu-și dă seamă de nemăsurata ei putere, fermecând și fascinând mereu până ce victima, îi cade în cursă, obosită și extenuată.

Cea de a două femeie, care aduce fericirea visată e Dita Parlo.

Nu-i vorba de a alege între aceste două femei, de a spune aceasta sau cealaltă îmi place! Ele reprezintă cele două prin-

cipii ale naturii: „bunul“ și „răul“. După părerea mea, ceea ce am descoperit important în rolul lui Manolescu este tocmai aceasta: un caracter care știe să descopere, nu numai la femeile din jurul lui ci și în dânsul însuși, principiul „bunului“ și al „răului“.

REGISORUL

de MILTON GH. LEHRER

Dintre toți acei cari contribuie la turnarea unui film, acel care desfășoară cea mai intensă activitate, care deține în mâinile lui soarta filmului și de care depinde, în mare măsură, gloria sau eșecul unui artist, este *regisorul*.

Spectatorul din sală face marea greșală de a judeca aportul regisorului numai după frumoasa ori puțin priceputa alegere a decorului, după grandiozitatea și banalitatea unora din scene.

E drept, regisorul contribuie la cele enumerate mai sus; rolul său nu se oprește însă, aici.

Fiecare scenă, fiecare centimetru de peliculă, poartă pecetea personalității realizatorului.

Cu un bun interpret munca regisorului este simțitor ușurată, dar totuși ea există.

„Solvejgslied“ spre a produce impresia dorită asupra interpreților și în fine, actorilor le citea textul, le schița mișcările, le indica gesturile și *privirea*.

Am avut deasemeni ocazia să asist la turnarea unui film francez al cărui protagonist era *Charles Vanel*.

Pentru câțiva metri de peliculă, regisorul s'a căznit (este cuvântul adecuat) două ore cu toate că interpreții erau de primul rang.

Vă închipuiți deci ce muncă uriașă trebuie să depună un regisor pentru a înscena un film ca „Ben Hur“ ca „Metropolis“ ori „Napoleon“.

Grație unui bun realizator, un interpret mediocru reușește să impresioneze câte odată; din contra, un artist dotat cu excepționale resurse, va pro-

Acel ce a înțeles adevărata menire a regisorului este realizatorul „Circului“ și al „Goanei după Aur“.

Și în acest domeniu ca și în acel a interpretării, Charlie Chaplin se clasează în locul de frunte.

Dovadă „Opinia publică“, film realizat de Chaplin acum câțiva ani, face și azi săli pline în metropolele din occidentul Europei. A întocmi un film care să pară nou, ani de zile după realizare, aceasta este năzuința marilor regisori.

Iată de ce B n-Hur, Anna Karenina, Cercul și Nibelungii vor fi multă vreme pe placul publicului și de ce Frații Schelenberg, Nyu și marea majoritate a dramoetelor sentimentale turnate în Franța, vor purta peste puțin timp, mențiunea: demodat.

Filmul veșnic nou sunt eu, iată maxima aplicabilă marilor regisori ai artei cinematografice.

„Ecranul“ știe că:

— Ludovic de Gaigneron realizează „Sylvia l'enchantée“, film de inspirație romantică cu Warwick Ward, Claire de Lorez și Lili Favier în rolurile principale.

Exteriorurile au fost turnate în pădurea dela Fontainebleau,

— Ditta Parlo, Ginette Maddie, Andriée Brabant, Germaine Rouer și Nadia Sibirskaia, sunt interpretele feminine din filmul „Au bonheur des Dames“ adoptat pe ecran după romanul cu același nume de Emile Zola.

— André Hugon a terminat zilele acestea versiunea sonoră și vorbitoare a piesei „Cele trei măști“ de Charles Méré.

Interpreți principali: Renée Héribel, François Roset, Marcel Viberit și Jean Toulout.

— Către sfârșitul lunii Noiembrie se va reprezenta la Paris un film din viața minerilor intitulat „Fum“.

— Léon Poirier—cunoscutul regisor francez—turnează pe insula Madagascar „Cain“ cu Thomy Bourdelle și Rama Tahé.

-- Peste puțin timp va vedea lumina ecranului berlinez supra producția casei „Ufa“: *Femeia din lună*.

Vedetele filmului, Willy Fritsch și Gerda Maurus apar în noi ipostaze,

OLAF FJORD între două scene din „Tarakanowa“.

(Gloria Film)

Asistam în studiourile *May* de lângă Berlin la turnarea filmului *Frei wild* de Arthur Schnitzler.

Scena era interpretată de doi artiști cu renume mondial: *Evelyn Holt* și *Lerch*.

Decorul reprezenta o odaie mobilată pe care trebuiau s'o traverseze cei doi artiști.

De trei ori, timp de aproape un ceas s'a repetat această scenă pe care am revăzut-o în urmă pe ecran timp de un minut.

Regisorul era peste tot, dădea ordine electricianilor spre a obține anumite efecte de lumină, indica mecanicilor aranjamentul scenei, operatorii le arăta înălțimea și distanța la cari trebuiau să filmeze, pianistului îi dădea indicații de modul cum trebuie să interpreteze

duce o impresie detestabilă într'un film realizat de un regisor neprinceput.

Cazul s'a petrecut cu celebra piesă a lui Ossip Dymov „Nyu“ a cărei înscenare a întunecat calitățile puțin comune ale lui Emil Jannings, Conrad Veidt și Elisabeth Bergner.

El s'a repetat cu „Fleur d'Amour“ film francez care s'a bucurat de interpretarea celui mai mare artist al Comediei Franceze, Maurice de Feraudy.

Trecută prin regia lui Vidor, a lui Fred Niblo, Fritz Lang, E. A. Dupont, Pudovkin sau Marcel Herbiere opera cinematografică va obține cu siguranță un real succes, oricât de banală și de monotona ar fi acțiunea, ori cât de pueril scenarioul și de puțin talentați actorii.

Cinematograful școlar

Conform tradiției stabilite, și în școala noastră actuală, educația se face după metodele din vremea regulamentului organic și a războiului dela 77.

Marii noștri pedagogi cari se în grijesc de „creșterea copiilor“ nu au depășit încă inteligența dascălului din Caragiale, cel cu „grăma kika“, iar elevii educați mai dau și în clipa de față răspunsuri de felul aceluia: „Muzica iaște care cântă, d-le profesor!“

Instrumentul suprem de convingere rămâne tot admonestarea și bătaia.

O preocupare inteligentă, în această direcție, nu și-a găsit încă rostul printre oficiile celor îndrituiți. Pe ici, pe colo, inițiativa particulară suplânește lenea și disprețul oficial, dar cazurile sunt rare și deseori și insuficiente.

Problema cinematografului școlar, de pildă, nu a aflat încă un singur pedagog iscusit care să i deacearnă importanța cuvenită și să-i discute posibilitățile de înfăptuire. Când—știut este—în școlile străine cinematograful și radiofonia au ajuns accesorii, indispensabile profesorului pedagog, la noi, școala opune acestor auxiliare confortabile, metode ieșite din uz.

În adevăr în timp ce dincolo de hotare progresul tehnic, prin ultimele lui cuceriri, facilitează misiunea profesorului pedagog, - la noi, dimpotrivă, sistemele încălecării pe „Bălănuș“ lui Creangă și demons-

trației cu „Sf. Nicolae“, rămân încă în vigoare, peremptorii și active.

Filmele științifice, cu experiențe prețioase de laborator, filmele istorice și în sfârșit acele de călătorii, sunt cele mai de seamă mijloace cu care educatorii străini complinesc instruirea elevului. Profesorul nu se mărginește numai la o steapă și mântuitoare expunere de date, cifre sau formule. O apropiere cât mai bogată de concret și vizibil face și pe elevul cel mai refractar să priceapă ușor adevărul teoretic. Imaginea este mai sugestivă decât cuvântul, iar gestul, superior tonului. Ceeace s'ar pricepe și sesiza mai greu cu raționamentul, se strecoară intuitiv și edificator prin imagine.

Un film istoric va fi oricât peste nivelul unei lecțiuni anoste, la care un profesor cu cioc și ochelari se străduiește din răspuțeri să expună o mică încăerare între doi împărați ambițioși.

Dar, oricare ar fi talentul de descripție al profesorului de geografie - se prea poate! - niciodată el nu va putea sugera minții elevului ceea ce vizual și mut izbutește să redea un film de cinematograf: în locul unei litografii încremenite, filmul ofera atâta diversitate în mișcare!

Sunt aceste calități ale filmului științific îndeajuns recunoscute, ca să-i ateste complect valoarea lui educativă. La noi, problema cinematografului școlar așteaptă, nerezolvată, atenția și bună voința celor chemați. **S. Maximilian**

In curând vom vedea pe...

— Bernhart Goetzke în rolul unui ofițer german din filmul „Europa în flăcări“.

— John Barrymore întruchipând pe Richard al III-lea regele Angliei.

— Nils Asther partenerul Gretei Garbo în „Furia mărilor“.

— Georges Carpentier într'un film vorbitor al Casei „Warner Bros“.

— Betty Amann noua vedetă a Casei „Ufa“ în „Asfalt“ și „Ocașul din Stambul“.

— Emil Jannings în „Patriotul“.

— Claire Windsor în „Zepelinul pierdut“ film realizat în renumitele studiiouri Tiffany și Stahl.

— Constance Bennet în rolul de căpetenie din „Nimicul ce-i dragostea“.

— Ivan Mosjugin în „Diavolul aib“ realizat de Bloch și Rabinowitsch pe coasta de Azur.

— Genica Athanasiou în „Gardienii farului“.

LUCIANO ALBERTINI

cățărându-se pe un catarg într'o scenă din „Tempo! Tempo!“ un film din producția Aafa-Berlin.

„Ecranul“ știe că:

— Maria Corda a fost angajată de către o mare întreprindere cinematografică din Berlin spre a juca alături de Harry Liedtke în filmul *die Konkurrenz platzt!*...

— Realizatorul american W. Griffith pregătește un film documentar asupra vieții președintelui Abraham Lincoln. Se spune că eruditul regisor a epuizat tot materialul în legătură cu viața fostului președinte al Statelor Unite.

— Léo Marteau turnează la Praga «Jungla unui mare oraș» film franco-ceh interpretat de Olaf Fjord—vedeta din Erotikon, Claudie Lombard Raymond Guénin și S. Sleichert.

— Sub direcția lui Léonce Perret—André Roane și Alice Roberte au început turnarea filmului „Când eram doi!“

— Samson Fansibler—fiul concetanului nostru Matei Roussou—a fost angajat de către Abel Gance pentru marele film sonor „Sfârșitul lumii“.

„Ecranul“ anecdotic

Abel Gance

celebrul regisor francez, angajând o tânără interpretă pentru filmul „Sfârșitul lumii“ îi spuse :

— Dumneata, domnișoară, ești obligată să-ți cumperi rochiile, pantofii, pălăriile, ciorapii și mănușile de cari te vei servi în film.

— Bine, domnule Gance, însă D-ta îți iei obligația să-mi dai amantul care să plătească toate acestea.

Un tânăr scriitor

se prezintă unui regisor american, aducându-i manuscrisul unui nou scenariu.

— Si îmi spui - întrerupse regisorul tăcerea - că nimeni altuia

Gösta Ekman și La Jana în filmul „MONSIEUR LE MARQUIS“.

nu i-ai citit această versiune ? (Scriitorul puse mâna pe piept să jure)... atunci cum se face că ai un ochiu scos ?...

Harry Peel

descinde într'un hotel de provincie. Din cauza ploșnițelor simpaticul artist, nu închise ochii până în zorii zilei.

Dis de dimineață sună garçonul și pe un ton ridicat îl întreabă :

— Tinere, de ce nu mi-ai spus că odaia e plină de ploșnițe ?

— Să mă ertați, dar am știut că o s'o observați și singur...

Cea mai brună artistă

din Hollywood a fost operată, de curând de apendicită.

Doctorul vine el însuși săptămânal să-i schimbe pansamentul. Vindecată, ea îl întreabă îngrijorată pe medic :

— Maestre, cum crezi, o să se vadă cicatricea ? Profesorul se apleacă, studiază urma roșietică a cusăturii care contrasta cu albea corpului artistei și îi spune :

— Asta, doamnă... depinde de Dumneavoastră !

GÖSTA EKMAN

în celebrul film *Monsieur le Marquis*

FILMELE ENGLEZE

Urmând exemplul marilor case de filme de dincolo de ocean, *British International Pictures* din Londra, cea mai puternică întreprindere cinematografică din Anglia, a luat hotărârea de a consacra filmului sonor și vorbitor principalele ei producții.

Primul film sonor *Blackmail* realizat de cunoscutul regisor Alfred Hitchcock și interpretat de D. Cathrop, J. Longden și de drăgălașa Anny Ondra, a obținut un succes fără precedent la Londra și în celelalte mari orașe din Anglia.

Al doilea film sonor „The Informer“ care se bucură de interpretarea celebrilor artiști Lars Hanson și Lya de Putti va face deșigur și el săli pline, filmele sonore fiind mult apreciate de publicul englez.

Sub direcțiunea lui E. A. Dupont, regisorul filmelor cu renume mondial „Variété“ și „Moulin Rouge“, se turnează în studiourile dela Elstree de lângă Londra *Atlantic* una din producțiile ce'e mai importante din acest an.

Din acest film s'au turnat două versiuni : una în limba engleză și o a doua în limba germană aceasta spre a permite penetrațiunea filmelor sonore engleze și în alte țări.

Un alt film englez care va obține sufragiile cinefililor din toate țările este „Regina vagabonzilor“ film interpretat de frumoasa Betty Balfour — neuitata vedetă din „Champagne“.

O mențiune specială merită și „Scotianul sburător“ (the flying scotsman), film care a dat naștere la vii discuții în presa engleză

Creația tinerei artiste *Pauline Johnson* a fost relevată ca una din cele mai impresionante din câte s'au perindat pe ecranul englez.

Pseudonime

Vedetele de cinematograf și în special cele din America au o deosebită slăbiciune pentru pseudonime.

Teama de a eșua în cariera aleasă și mai cu seamă împotrivirea familiei la alegerea carierei de artist au fost de cele mai multe ori, motivele cari au determinat pe debutanți să-și schimbe numele,

Or, devenind populari sub pseudonimul ales, artiștii au renunțat la vechiul lor nume și astfel:

Apolonia Chalupcz a rămas Pola Negri, Marie Kopenig,—Maë Murray, Alice Taaffe Alice Terry, Ola Cronk — Claire Windsor, Ramon Samaniegos—Ramon Novarro, Lucile Le Sueur—Joan Crawford, Lillian Bohng—Billie Dove, Antonio Garrido Mantegudo—Antonio Moreno, Ernest Brimmer — Richard Dix, Jack Krane—Ricardo Cortes, Blanche Alexander — Blanche Sweet, Georges Bouzac—Biscof, Jean Barthelemy — Jean Angelo, Vera Dachel—Vera Flory și în fine Edmond Jean Mickiewitz—Van Daele.

Regisoriți au fost și dâșii atinși de... pseudonimomania.

René Clair eete unul și același cu René Chomette, Marcel l'Herbier este pseudonimul lui Marcel Bernheim, numele adevărat al lui Jacques Feyder este Jacques Fredericks iar Eric Von Stroheim este prescurtarea. fericită a lui Erich Oswald Hans Stroheim Von Nordenwall.

Blok-Notes

Pe marginea ecranului

Vilma Banky, 25 ani, ungheroaică, are 1,63 m., blondă, căsătorită cu Rod La Rocque. Capo d'opera ei a realizat-o cu Rudolf Valentino în „Fiul Șeicului“.

Pola Negri, 32 ani, poloneză, brună, e căsătorită cu Prințul Midvani. Cel mai frumos film al ei e „Dansatoarea Spaniolă“.

Ivan Petrovici, 31 ani, sârb a fost arhitect înainte de a deveni artist de cinema. Cea mai reușită creație a sa e în „La Femme Nue“ de Bataille unde are ca partener pe Louise Lagrange și Nita Naldi.

Adolphe Menjou, 38 ani, american, a studiat ingineria. S'a căsătorit de curând.

Rod La Rocque, 33 ani, mexican, are 1,76 m. a studiat medicina.

Ramon Novarro, 30 ani, evreu, are 1,75 m. Vroia să se dedice carierei muzicale. Succesul lui se datorește marelui film „Ben-Hur“. S'a născut în Mexico și a fost descoperit de renumitul „metteur en scene“ Rex-Ingram.

Vladimir Gaidaroff, 40 ani, rus, 1,75 m., S'a distins în „Manon Lescaut“ cu Lya de Putti ca parteneră.

Hughette Duffos, 39 ani, franceză, blondă, talia 1,67 m. Celebritatea ei se datorește filmului „Koenigs-marck“.

Emy Linn, 38 ani, franceză.

Clara Borda, americană, 24 ani, talia 1,61 m.

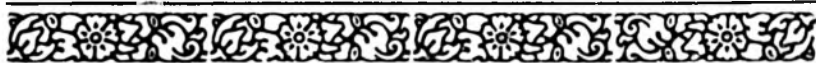
Lily Dumra, franceză 23 ani, talia 1,63 m.

MONA MÄRTENSON colega Gretei Garbo, dela teatrul Regal din Stookholm, într'un rol admirabil din filmul „Buze încătușate“, alături de F. L. Lerch și Sandra Millovanoff.

ARLETTE MARSCHAL în filmul „Femeia de ieri și de mâine“. După romanul cu acelaș nume de Alfred Schiro-Mauer.

BANCA DACIA

SOCIETATE ANONIMA IAȘI

CAPITAL SI REZERVE LEI 37.500.000

Sucursale : București, Chișinău

Face orice operațiuni de bancă. Primește depozite spre fructificare. Inchiriază casete în tezaurul ei.

GLORIA-FILM

BUCUREȘTI

Calea Moșilor, 65

TEL. 378/85

„AGRICOLA”

Soc. Anonimă de Asigurări Generale în București
CAPITAL SOCIAL LEI 40.000.000 DEPLIN VARSAT
FONDURI de garanție proprii Lei 134.441.540
Daune plătite până la 31 Dec. 1928 Lei 486.049.804

face operațiuni de asigurări în ramurile :

Incendiu

Grindină

Viața toate combinațiile

Viața populară

cu trageri lunare

Accedente

Furt

Geamuri și Oglinzi

Transport

În condițiunile cele mai avantajoase.

Informațiuni și prospecte la toate
agențiile Societății.

VEDETTELE DE CINEMA
SE SERVESC DE

Crema de față și Săpunul

„AUTO”

care se găsește în DEPOZITELE FĂBRICEI

„CARMEN SYLVA”

STR. NICOLINA, 38

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
■ Filmele cele mai bune pentru ■
■ seziunea 1929—1930 au ■
■ fost de pe acum ■
■ comandate de ■
■ Direcțiunea ■
■ **TEATRULUI SIDOLI** ■
■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

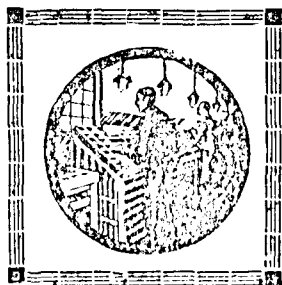
DUPĂ REPREZENTAȚII, VENIȚI
CU TOȚII LA

Confiseria BUTUC

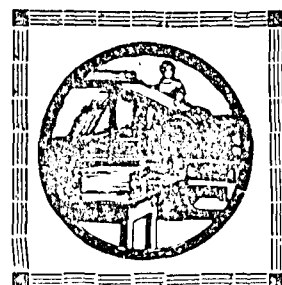
STR. LĂPUȘNEANU

unde veți găsi până târziu noaptea
PRĂJITURILE și BOMBOANELE
CELE MAI BUNE.

Afișe Teatrale, Ziare, Reviste, Manifeste, Teze de Doctorat, Broșuri, Registre Comerciale, Hârtie de Ambalage, Pungi de modă cu reclame. Execută :

TIPOGRAFIA
GOLDNER

IAȘI — STR. GHEORGHE MĂRZESCU, 17 — IAȘI

Instalată cu mașini noi și moderne și înzestrată cu un stoc variat de litere și chenare din străinătate. Executând astfel artistic și cu acuratețe orice lucrări tipografice.

*Cea mai capricioasă ființă
devine statornică ciorapului
„MONICA” Puia Ionescu*

**Cea mai capricioasă ființă devine
statornică ciorapului „MONICA”**

**(ss) Puia Ionescu
Societară a Teatrului Național
din București**

M
O
N
I
C
A

